

[REFA *sb f*

N sg refa. ◊ *A pl* refy. ◊ *I pl* ref(a)mi.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn): refa; poza tym XVII w.: ryfa.

Pierścień żelazny nabijany na koniec piasty, służący do osadzenia osi a. metalowe skrzydełko mocujące ten pierścień a. metalowa obręcz, okuwająca koło; annulus rotae ferrus Cn: Annulus Linen[scheibe R[e]ffá ArtNom G3v; Item aurigae ad eundem currum pro 2 koprzynicze et 2 czopi gr. 4, pro trawinek et 2 rephi gr. 3 facit gr. 7 RachBonera 1558 7, 69.

Wyrażenie: »refa żelazna«: InwSzlachKal 1569 nr 19 cf Szereg.

Szereg: »buksa i refa«: Wóz drewny z buksami i z refami żelaznymi, pług [z] żelazmi i radło. InwSzlachKal 1569 nr 19.

Synonim: buksa.